

кехая въ училището и ми каза: «учителю, ела че тя виватъ чорбаджийтъ на другия дюкянъ, азъ скочихъ и отидохъ тамъ съ него. По пжтътъ, като отивахъ, се научихъ че двама голѣмци дошле отъ Търново съ пайтонъ и се спрѣли при селския дюкянъ. Когато отидохъ и приближихъ къмъ събраното множество, видѣхъ отдалечъ Г-на Драганъ Цанкова Търновския подъ-губернаторъ и Негово благоговѣиство Архимандритъ попъ Стефана, събрали старѣйшинитѣ съ селянитѣ заедно и ги распитватъ за състоянието имъ, гдѣто като отидохъ поздравихъ ги и сѣднахъ до тѣхъ близо. Тий попитахъ старѣйшинитѣ, този ли ви е учителтъ? — Отговорихъ този. Подиръ се обърнахъ къмъ меня и ми казахъ: «Стани земи една книга и перо отъ бакалина, че пиши каквото ще ти кажемъ. Направихъ това и тий почнахъ да питатъ Старѣйшенскийтъ Съсѣтъ, като държахъ единъ списъкъ въ ржцѣтъ си и распитвахъ по него именно, кой чловѣкъ за колко души бѣжанци е въ сила да храни и глѣда, и ми казахъ въ сжщото врѣме да ги написвамъ на тефтера, за да си разхвърлятъ и ги паредятъ по между си, гдѣто слѣдъ като ги написахме, подписахъ го и двѣтъ страни и каза Г-нъ Д. Цанковъ: «че утрѣ Пондѣльникъ ще почнете да ги настанявате въ сѣна кжща както ги набѣлѣжихме тукъ, та ако има нѣкой да не слуша, вий старѣйшенитѣ съ кмета ще го наказвате съ глоба, най послѣ и съ затворъ; това всички сега чувате и разбирате, щото сѣтнѣ вий ще мислите!» Който слѣдъ това наставление повикахъ за пайтона, на когото се качихъ и кога да тръгнатъ Архимандритъ П. Стефанъ забѣлѣжи на едного отъ тамкашнитѣ священници попъ Стефана, който си бѣше посерьбалъ малко прѣзъ дена винце, че нѣма да служи отъ днесъ слѣдъ 40 дена въ черковата и се исключава и заточава въ единъ отъ ближнитѣ Търновски манастири, които слѣдъ това опростихъ се съ селенитѣ и заминахъ за Търново до вечеръта. Тукъ му доде реда да спомена нѣщо и за отвѣдбалканското священство, което стои десять степеня по долно отъ Тракийското. Тамошнитѣ священници Попъ Никола Старий и попъ Никола младий както